11911

भा.द्वा.टी. वनुकार्याभावेकारणत्वंब्रह्मणःकुतोघटेत सत्यं तदिवनातीवसत्यिमत्याह यदिति सामान्यंकारणंविशेषःकार्यं तद्देपणान्योऽन्यापाश्रयात् परस्परा वैक्षत्वेननिह्नपणासहत्वादित्यर्थः अतःकारणत्वमवधित्वंच्यापकत्वमित्यादिकमपियत्परोक्षत्वादाद्यंतवत्तत्तर्वमवस्तुइत्यर्थः यद्वा तत्रेवहेत्वंतरमे कुँ तत् यदुपरुभ्येतसञ्जमः सामान्यविशेषह्रपत्वात्स्वमवत् अन्योऽन्यापाश्रयादितीदमपिहेत्वंतरंगुणगुणीतिविशेषणविशेष्यव्याप्यव्यापकत्वादिहः कुँ पेणपरस्पराधीनसिद्धत्वात्तथाभूतस्वमवदितिनिगमनम् अतोयदाद्यंतवत्तसर्वमवस्विर्थः॥२ ७॥ तदेवमनेकेईतुभिःप्रपंचस्यासस्वंप्रसाधितम् तत्र शंका ननुप्रपंचस्यापिप्रकाशमानत्वादात्मवत्सत्त्वंकिनस्यादितितत्राह विकारइति ख्यायमानःप्रकाशमानोऽपिविकारःप्रपंचःप्रत्यगात्मप्रकाशवि नाअणुमात्रोऽपिननिरूप्योऽस्ति तंविनानिरूप्यःस्याचेत्तर्हिसोऽपिचिस्समःस्यात् चिद्रूपेणात्मनासमःस्वप्रकाशोभवेत् तथाचसितसोप्यात्मव स्यात् एकहृपःस्यादित्यर्थः ॥ २८ ॥ कुतइत्यनआह नहीति ननुसत्यस्याप्यात्मनोजीवब्रह्महृपनानात्वमस्येवतत्राह् यद्येवनानात्वमन्यतेतिहिं

> यत्मामान्यविशेषाभ्यामुपलभ्येतसभ्रमः॥ अन्योन्यापाश्रयात्मर्वमाद्यंतवदवस्तुयत्॥२७॥ विकारः स्याय मानोःपित्रत्यगात्मानमंतरा ॥ निनरूप्योःस्यण्रपिस्याचेचित्समआत्मवत्॥२८॥ निहसत्यस्यनानात्वम विद्वान्यदिमन्यते॥नानात्वंछिद्रयोर्यद्वज्योतिषोर्वातयोरिव॥२९॥यथाहिरण्यंबहुधासमीयतेनृभिःकिया भिर्व्यवहारवर्तम् ॥ एवंवचोभिर्भगवानधोक्षजोव्याख्यायते हो किकवैदिकैर्जनैः॥३०॥ यथाघनो क्षेत्रभवो कंदाशितोत्यकीशभूतस्यचचक्षषस्तमः॥ एवंत्वहंब्रह्मगुणस्तदीक्षितोब्रह्माशकस्यात्मनआत्मवस्तुनः॥३१॥

अविद्वान् कथंतर्हितयोर्भेदव्यवहारःउपाधिकतइत्याह नानात्वमिति तत्रछिद्रयोर्घटाकाशमहाकाशयोरिवेतिपरिच्छेदापरिच्छेदेदष्टांतः ज्यो कियोराकाश जलस्थयोः सूर्ययोरिवेति उपाधिकतिवकारसद्सद्भावेवातयोर्वाद्यशरीरस्थवाय्वोरिवेति कियाभेदे ॥ २९ ॥ ब्रह्मणएवप्रपंचन्यवहा 🐉 राठंबनत्वदृष्टांतेनस्पष्टयित यथेति क्रियाभिस्तत्तद्रचनाभेदैर्बहुधाकटककुंडलादिह्रपेणलीकिकवैदिकैर्वचोभिर्जनैरहंकारोपहितेः ॥ ३०॥ नन्वहंकारस्यकथंब्रह्मस्वह्रपावरणेनभेद्व्यवहारहेतुत्वं तस्यस्वकारणभूतब्रह्मावरकत्वासंभवादावरणेवास्वस्यापिप्रकाशासंभवादित्याशंक्यसद नन्वहंकारस्यकथंब्रह्मस्वरूपावरणेनभेद्व्यवहारहेतुत्वं तस्यस्वकारणभूतब्रह्मावरकत्वासंभवादावरणेवास्वस्यापिप्रकाशासंभवादित्याशंक्यसद् 👺 ॥ ९॥ ष्टांतमाह यथेति अर्कररुमयएवमेघह्रपेणपरिणतावर्षति अग्रीप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्ञायतेवष्टिर्वष्टेरनंततःप्रजाइत्या ष्टांतमाह यथेति अकररमयएवमघह्रपेणपरिणतावषात अग्नाप्रास्ताहातःसम्यगादित्यमुपातष्ठत आदित्याज्ञायतराष्ट्ररस्ततःप्रजाइत्या हिवचनात्तस्मादकप्रभवःअर्केणेवद्शितःप्रकाशितश्च तमः स्वह्रपभूतार्कदर्शनप्रतिबंधकोभवति अहमहंकारःब्रह्मगुणः ब्रह्मकार्यभूतः तदी क्षितस्तेनेवप्रकाशितश्व आत्मनोजीवस्यात्मबंधनः ब्रह्मस्वरूपदर्शनप्रतिबंधकोभवति॥ ३१॥